

Atlétikai híradó

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE

1958. év

137 8. szám

A Nemzetközi Athletikai Szövetség Európa Bizottságának naptáregyeztető értekezlete Barcelonában.

A Nemzetközi Athletikai Szövetség és annak keretén belül működő Európa Bizottság 10. éve rendszeresen november közepe táján értekezletet hív össze, melynek minden alkalommal kettős célja van. Az első cél az, hogy az összes európai nemzetek képviselői, a szövetségek kiküldöttei összejöjjenek és megtárgyalják a mindig bonyolultabbá és lebonyolítás szempontjából nehezebbé váló következő évi versenynaptárukat.

Ezt az alkalmat használja fel minden alkalommal a Nemzetközi Athletikai Szövetség Európa Bizottsága arra, hogy a bizottság tagjai számára ülést tartson.

Ebben az évben a Magyar Athletikai Szövetség elnöksége Ungur Imrét és dr. Sir Józsefet javasolta az ülésen való részvételre. Az alábbiakban részleteket közlünk a két kiküldött sporttárs beszámolójából, melyet a MASZ elnöksége előtt tartottak.

Különösen fontos volt ezuttal az Európa Bizottság ülésén való részvétel, mert mint ismeretes ezen az ülésen került eldöntésre az 1962. évi Atlétikai Európa Bajnokságok rendezési jogának kérdése. Az 1954-es római hasonló kongresszuson a Magyar Athletikai Szövetség kiküldöttei már kérték egy ízben Budapest számára 1958. évre az Európa bajnokságok rendezési jogát. Az Európa Bizottság tagjai szavazás után döntött el azt, hogy minden alkalommal melyik város kapja az Európa bajnokságok rendezési jogát. Az 1954-es római kongresszuson 9 város jelentkezett az EB 1958-as rendezési jogáért, többszöri szavazás után azonban csak Budapest és Stockholm között kellett döntenie a bizottságnak. Az utolsó szavazásnál a szavazatok aránya 6:6 volt. A fennálló szabályok értelmében az elnök (a francia Mericamp) szavazata volt a döntő, aki ezuttal Stockholmra szavazott. Az általános hangulat ellenben az volt, hogy a következő Európa bajnokság rendezési jogát Budapestnek kell adni. Ilyen előzmények után természetesen a Nemzetközi Szövetség szabályainak megfelelően az előírt módon ebben az évben ismét kértük a következő 1962. évi Európa Bajnokságok rendezési jogát. A Szövetség elnöksége a Nemzetközi Szövetség két hivatalos nyelvén, angol és francia nyelven izléses kivitelezésű brosurát bocsátott ki, melyet ugyyszintén a rendelkezéseknek megfelelően az előírt időpontra megküldött a NASZ-nak. E brosurában részletesen indokolta a szövetség ké-

relmét. Az egyik indok az volt, hogy az Európa Bizottság létrehívása, továbbá az Európa bajnokságok 4 évenkénti rendszeres megrendezése magyar eredetű gondolat volt, mert a Magyar Athletikai Szövetség akkori elnöke Sztankovits Szilárd vetette fel először az Európa Bizottság és Európa bajnokságok rendezését a Nemzetközi Athletikai Szövetség tanácsában. A hiteles adatok bizonyítékai szerint az Európa bajnokságok rendszeres megrendezése nem találkozott a Nemzetközi Athletikai Szövetség berkeiben egyöntetű helyesléssel. Egyedül az olaszok voltak mellette és pl. egyenesen ellene voltak akkoriban az angolok féltve az addigi legnagyobb európai versenynek számító angol bajnokságok presztízsét. Ennek volt következménye az is, hogy az angolok részt sem vettek az első 1934. évi torinói Európa bajnokságon. A későbbiek folyamán a Nemzetközi Athletikai Szövetség jelenlegi idősebb funkcionáriusai szerint is a magyar Sztankovits szívós és eredményes harcaként mégis elhatározták az első, 1934. évi Európa bajnokságok megrendezését, majd ennek sikerén felbuzdulva újabb határozattal biztosították annak 4-évenkénti lebonyolítását.

A MASZ által kiadott brosurában természetesen hivatkozás történt a római kongresszus döntésére továbbá azokra a reális lehetőségekre, melyekkel Budapest egy ilyenféle nagy atlétikai rendezvény lebonyolításával kapcsolatosan rendelkezik.

Ilyen előzmények után került sor az Európa Bizottság barcelonai kongresszusának első napjára, melyen a számunkra kedvezőtlen döntés született. Az 1962. évi Európa Bajnokságok rendezési jogát a következő európai városok kérték: Frankfurt, London, Budapest, Belgrád, Varsó, Dublin.

A szavazást megelőzősen minden kérelmező ország küldöttei ismét meghallgatták és néhány kérdést tettek fel a bizottság tagjai. Mikor a magyar küldöttek részére tették fel a kérdéseket már látható volt, hogy - bár nagyjából az egész bizottság elismerte a felhozott indokok alapján a magyar szövetség kérelmének realitását - a kérdések zöme olyan természetű, amiből arra lehetett következtetni, hogy a bizottságot nem tisztán a sportbeli érvek, hanem más szempontok vezérik. Nem merült fel ennek ellenére sem olyan kérdés, melyet a kiküldöttek tényekkel ne tudtak volna válaszukban alátámasztani. Ilyen előzmények után került sor az első szavazásra.

Az Európa Bizottságnak az idei stockholmi kongresszus után a következő ország tagjai: elnök Mericamp (Franciaország), titkár Seurin (Franciaország), tagok Belgium, Csehszlovákia, Németország, Nagy Británia, Hollandia, Olaszország, Nérvégia, Svédország, Szovjetunió, Jugoszlávia. Az ülésen a felsoroltak, illetve képviselőik jelen voltak, kivéve a bizottság titkárát. Nem volt jelen a szavazáson sajnos a Szovjetunió képviselője, mert vizumnehézségek miatt csak az ülés után érkezett Barcelonába. Nem rendelkezett szavazati joggal Németország képviselője, mert az ülésig a két szövetség (NSZK-NDK) nem tudott megegyezni abban, hogy melyik szövetség képviselője legyen tagja az Európa Bizottságnak.

Az első szavazás során London 3, Budapest 3 és Belgrád 3 szavazatot kapott, Varsó, Frankfurt, valamint Dublin nem kapott szavazatot.

Budapestre szavaztak: a francia elnök, Olaszország és Csehszlovákia képviselője. A szabályok értelmében a szavazati egyenlőség esetén elrendelt újraválasztás során a helyzet azonban lényegesen megváltozott. Ekkor Belgrád 6, Budapest 2, London pedig 1 szavazatot kapott. Ennél a szavazásnál ismételen ránk szavazott a francia elnök és Csehszlovákia, de Olaszország már nem. Annak ellenére, hogy a szavazás titkos volt az ülés után folytatott megbeszélésekből pontosan megállapítható volt az, hogy melyik ország hová adta le szavazatát.

A szavazás kimenetelére természetesen a mi szempontunkból igen hátrányos volt az, hogy a Szovjetunió képviselője az előbb említett okokból kifolyólag nem vehetett részt az ülésen.

Az egész kérdés eldöntésével kapcsolatban az a kép alakult ki, hogy a bizottság ugyyszólván minden tagja érezte azt, hogy a következő Európa bajnokságok színhelyének valamely Kelet-Európa-i országban kell lenni. A nyugati és ezáltal az északi országos képviselőinek is Belgrád mutatkozott szimpatikusabbnak...

Az Európa Bizottság naptárértekezletén 22 európai ország kiküldöttje vett részt. Az értekezlet után kiadott jegyzőkönyv szerint az európai nemzetek 1959-es atlétikai idényre 242 különböző jellegű nemzetközi atlétikai találkozó időpontjában állapodtak meg.

Az egyre erősödő európai nemzetközi atlétikai idényben ma már igen nehéz egy olyan időpontot találni egy országok közötti viadal vagy nemzetközi atlétikai verseny lebonyolítására, mely megfelel és beleilleszkedik a hazai versenynaptárba, továbbá kedvező a külföldi partnereknek is. Ilyen nehézségekkel küszködtek egyébként ebben az évben már a komoly atlétikával rendelkező országok is. Nem tudtunk megállapodni éppen terminusnehézségek miatt egyelőre még a franciákkal, angolokkal, németekkel. Ezek az országok szívesen találkozónának velünk, de lehetőleg náluk. A mi célunk pedig az, hogy Budapestre hozzunk még egy jelentős atlétikai eseménynek számító nemzetközi viadalt. A nemzetközi atlétikai műsor egyéb részletei már a napi sajtón keresztül ismereteseek.

FORRADALMASÍTOTT OLIMPIAI ATLÉTIKAI PROGRAM

Megjelent: »A Magyar Olimpiai Bizottság Hivatalos Tájékoztatója« 1958. évi 1. számában.

1924. óta az Olimpiai Játékok atlétikai versenyének lebonyolítási rendje nem változott egészen Melbourneig, vagyis első napon a 10.000 m-re kezdték, az utolsó napon pedig a dekatonnt, marathont és a váltószámokat rendezték meg. Ez a sportkonzervatizmusnak, hagyománytiszteletnek igen szép példája, de van az éremnek másik oldala is.

A Játékok második hetében igen összetorlódtak az érdekes sportesemények, mert az atlétikai versenyekkel párhuzamosan az uszós számok is bekapcsolódtak nem kis bosszúságára a közönségnek, a külföldi szakembereknek, újságíróknak, tudósítóknak, akik egyszerre nem lehettek jelen mindkét típusu rendezvényen.

Az olaszok azt javasolják, hogy az 1960-as olimpián kezdjék az uszással s fejezzék be az atlétikával, ami mindkét nemzetközi szövetség részéről tiltakozást váltott ki. Az atléták azt kifogásolták, hogy igen nagy az időköz a megnyitó ünnepség s a versenyek megkezdése előtt... az uszók pedig a FINA gálájára (Európa-Amerika) gondoltak, amelyet a szabályok értelmében csak a Játékok befejezése után szabad megtartani, eddigre viszont az uszók már részben viszatértek hazájukba.

Az olaszok kitartottak azonban elhatározásuk mellett s kijelentették, hogy Rómában egyáltalában nem lesz Uszó Gála, ami tökéletesen egybehangzik a szabályokkal s ehelyett egy uszó bemutatóra sokkal alkalmasabb várost, Torinót ajánlották, ahol a Játékok után a világ legjobb uszói összejöhetnek...

Pedig az atlétikának örülnie kellett volna, mivel a Játékok fénypontja ily módon éppen ez a sportág lenne, amellől az edzők réme mindig az ünnepélyes megnyitón való részvétel volt a nagy versenyek előestéjén (hőguta-veszély Londonban, nátha-veszély Helsinkiben az eső miatt). Az olaszok hajlandók engedni s az atlétikát a Játékok középpontjába állítani, amivel az IAAF is egyetért 1 nap híján! A megnyitó ünnepséget augusztus 25-re tűzték ki. Az olasz olimpiai bizottság aug. 31-ével akarja megkezdni az atlétikai viadalt, az IAAF viszont egy nappal előbbre kívánja ezt hozni. Ez azonban hátrányosan érintené az uszósportot és a kerékpározást.

Az elképzelés szerint tehát az első napok érdeklődését az uszás és a kerékpározás kötné le, a Játékok derekán pedig bekapcsolódnék az atlétika (egészen szeptember 8-ig), de nem szenvedne esést a Játékok érdekessége ezután sem, hiszen 9-11-e között lebonyolítanák a lovas-sportversenyeket, a kosárlabdát és a labdarugás döntőit.

A második forradalmasítást az egyes atlétikai versenyszámok sorrendjének megváltoztatása jelenti. Terv szerint a dekalionnal és a váltókkal kezdenék, amelyek eddig a versenyműsor befejezőszámaiként szerepeltek.

A dekalion ugyanis őszintén szólva, a többi versenyszám döntői közé ágyazva általános érdekelenséggel találkozók, míg a számok elé helyezve elősegítené az érdekesség helyes fokozását. Ami a váltókat illeti, a változás mellett az szól, hogy az eddigi rendszer mellett a legtöbb nemzet a váltókra tartja vissza vágatóit, mivel az egyéni sprintszámok favoritjai már eleve ismeretesek s nem érdemes kisebb klasszisu versenyzőiket velük harcba bocsátani; inkább konzerválják őket a váltókra. Ez nyomban megváltoznék, ha a váltószámokat az egyéni vágatószámok előtt futnák le. Másik szempont az, hogy ha az egyéni számokban is elindított futó a váltóban csődöt mond, ezzel mindjárt további 3 versenyzőtársának egész évi felkészülését teszi hiábavalóvá s ha ő maga az egyéni futószámában jól is szerepelt, ez a többieknek nem szolgál vigaszul.

Ilymódon az atlétika- és a nemzetek érdeke egybeesik.

Nézzük meg a további időrendi elgondolásokat:

Aug. 31. D.e.: 100 m és távolugrás (dekalion), d.u.: 4 x 100 m ffi váltó (selejtező), súlylökés (dekalion), 4 x 400 m váltó (selejtező), 4 x 100 m női váltó (selejtező), 10.000 m selejtező, magasugrás (dekalion), 4 x 100 m ffi és női váltó középdöntő; 20 km gyaloglás (finis), 400 m síkfutás (dekalion).

Szept. 1. D.e.: 110 m gát (dekalion), diszkosz (dekalion), d.u.: rudugrás (dekalion), 4 x 400 m (középdöntő), 4 x 100 m ffi és női váltó elődöntő, 1.500 m (selejtező), gerely (dekalion), 4 x 100 m ffi és női váltó (döntő), 1.500 m (dekalion).

Megjegyzés: A váltóknál a rendezőség négy fordulót irányzott elő óvatosságból, alig valószínű azonban, hogy 36 nemzetnél többen neveznének be erre a versenyszámra. Előreláthatólag 3 forduló elegendő lesz.

Érdekes azt is megfigyelni, hogy a 10.000 m síkfutásra selejtezőt írt ki a Szervező Bizottság azzal a céllal, hogy egy futamban legfeljebb annyi versenyző idnjön, ahány egyvonalban elfér (legfeljebb 18).

Miután a versenyműsor ilymódon felszabadult a dekalion és a váltószámok alól, a program a következőkben így alakul:

Szept. 2. D.e.: hármassugrás (selejtező), női súlylökés (selejtező), d.u.: 400 m (selejtező), 100 m ffi és női (selejtező), hármassugrás (döntő), 10.000 m (döntő), női súlylökés (döntő), 400 m (2. forduló), 100 m női síkfutás (2. forduló), 1500 m (középdöntő).

Szept. 3. D.e.: női gerely (selejtező), kalapácsvetés (selejtező), d.u.: 400 m (3. forduló), 100 m női síkfutás (középdöntő), 100 m ffi síkfutás (2. forduló), női gerely (döntő), 3000 m akadály (selejtezők), 100 m női síkfutás (döntő), 400 m (középdöntő), kalapácsvetés (döntő), 50 km gyaloglás (befutó).

Megjegyzés: A rendezők előrelátásából a 100, 200 és 400 m síkfutásra 5 fordulót irányoztak elő, amire akkor lesz szükség, ha versenyszámonként 72-nél több a nevező. Valószínű azonban, hogy 4 forduló elegendő lesz.

Igen lényeges újítás, hogy a 400 m síkfutás döntőjét nem kell egy-két órával az elődöntő után lefutni, hanem 48 óra pihenő áll rendelkezésre, miután szept. 4-e szünnap (vasárnap).

Szept. 5. D.e.: ffi súlylökés (selejtező), d.u.: 100 m ffi (középdöntő), 400 m gát (selejtező), női távolugrás (döntő), 110 m gát (előfutamok), 200 m női síkfutás (előfutamok), 100 m ffi síkfutás (döntő), 1500 m (döntő), súlylökés (döntő), 110 m gát (2. forduló), 200 m női síkfutás (2. forduló), 400 m síkfutás (döntő).

Szept. 6. D.e.: ffi távolugrás (selejtező), női diszkosz (selejtező), rudugrás (selejtező), d.u.: 400 m gát (előfutamok), 200 m ffi síkfutás (előfutamok), ffi távolugrás (döntő), 110 m gát (középdöntő), 5.000 m (előfutamok), 800 m ffi síkfutás (előfutamok), női diszkosz (döntő), 80 m gát (2. forduló), 3.000 m akadályfutás (döntő).

Megjegyzés: Az olaszok igen helyesen - okulva a tapasztalatokon 2 nap alatt akarják lebonyolítani a rudugrást, ami hosszú órákat szokott igénybevenni s rendszerint a késő éjszakába nyúlik. Talán ezt az elvet keresztül lehetne vezetni a többi versenyszámnál is, s ki lehetne iktatni a délelőtti versenyzést, amikor a sportolók teljesítőképessége közismerten alacsonyabb.

Megfigyelhető az is, hogy a 3000 m akadályfutás versenyzői nem indulhatnak el 1000 méteren, de itt is igazat kell adni az olaszoknak, mert a modern teljesítményszintek mellett az egy-nél több versenyszámban való elindulás alig néhány számra korlátozódik: 100 és 200 m, 5000 és 10.000 m, vagy 1000 m és marathont.

Szept. 7. D.e.: ffi gerely (selejtező), d.u.: rudugrás (döntő), 400 m gát (középdöntő), 200 m ffi síkfutás (2. forduló), ffi gerely (döntő), 800 m (középdöntő), női magasugrás (döntő), 80 m gát (középdöntő), 110 m gát (döntő), 200 m női síkfutás (döntő), 200 m ffi síkfutás (3. forduló).

Szept. 8. D.e.: ffi magasugrás (selejtező), ffi diszkosz (selejtező), d.u.: 200 m (középdöntő), ffi magasugrás (döntő), 80 m gát (döntő), 800 m (döntő), ffi diszkosz (döntő), 5.000 m (döntő), 400 m gát (döntő), 200 m ffi síkfutás (döntő).

Megjegyzés: Lehetséges, hogy a nevezhető személyek létszámának csökkentése esetén beiktatja az IAAF a női 800 métert.

A ffi 800 m síkfutásra 3 fordulót irányoztak elő, lehet azonban, hogy a versenyt 24 órával előre kell hozni, miután a jelenlegi gyorsaság mellett 9 versenyzőt képtelenség rajthoz állítani, 6 döntőbeli versenyzőt véve számításba viszont eggyel több futamot kell beiktatni.

Amennyiben az olaszok fenti versenyműsorát a Nemzetközi Atlétikai Szövetség ez év augusztusában jóváhagyja, még mindig megoldásra vár két probléma:

- a) a versenyzők számának csökkentése (ami kihathat az uszásra is).
- b) a selejtező szintek megállapítása.

A versenyzők számának csökkentése:

Több megoldás merült fel:

1. A benevezhető versenyzők számának 3-ról 2-re csökkentése.
2. Minden nemzetnek joga van 1-1 versenyzőt benevezni, míg a második és harmadik versenyző nevezése bizonyos előfeltételek fennforgásától függne (IAAF-terv).

Ami az első tervet illeti, ez nem oldaná meg a kérdés lényegét, miután Rómában mintegy 90 résztvevő nemzetre számítanak az atlétikában (szemben a melbournei 69-el). Ez azt eredményezné, hogy klasszis-versenyzők kénytelenek lennének átadni helyüket kisebb képességű versenyzőknek, vagyis esne a színvonal, anélkül, hogy a program lényegesen enyhülne. Maradna tehát a második megoldás, amely azonban szintén sok vitára ad okot (Exeter márki terve-IAAF). Arról van szó, hogy 1-1 versenyzőt minden nemzet nevezhetne, a második versenyző nevezése attól függne, vajon szerepel-e a világ első 100 versenyzőjének rangsorában, míg a harmadik nevezésre az adna jogot, ha az első 50 között van a sportoló.

Felvetődik a kérdés, ki vezetné a statisztikát, mely időszakra vonatkoznék: a folyó évre, vagy az elmúlt évre? Hogyan értékeljék az angol mértékű távokat? Milyen elv nyerne alkalmazást a marathón futásra és a gyaloglásra?

Az olaszoknak van egy ellenjavaslatuk. Meg kell állapítani minden nemzet technikai színvonalát oly módon, hogy a világcscsok és országos csucok között egy viszonyszámot kellene megállapítani. Miután 22 egyéni versenyszám van, országoként maximálisan 66 versenyzőt lehetne benevezni, ami azonban a gyakorlatban elképzelhetetlen, mert olyan atléta nemzet nincs, amelynek országos rekordjai kivétel nélkül egybeesnének a világcscsokkal.

Mind a világ, mind a hazai csucokat pontértékekre számítanák át s így a kettő közötti különbség is egy bizonyos pontszámot eredményezne. Ha ez a differencia a 4.400 pont, az illető nemzet csak 22 atlétát nevezhet, akiket tetszés szerint eloszthatna az egyes versenyszámok között, számonkint azonban legfeljebb 3-at véve figyelembe. Minél kisebb a különbség, annál több versenyző benevezésére nyílna lehetőség éspedig minden 100-al kevesebb pont 1-1 versenyzőtöbbletet jelentene. Az USA ily módon 27 atlétával többet nevezhetne a minimumnál, vagyis összesen 49-et. A Szovjetunióra 14 többlet esnék, összesen tehát 36 versenyzőt indíthatna.

Ezen az elven alapul egy másik megoldás, amely ugyanezt versenyszámonként vinné keresztül: pl. miután 100 méteren a világcscs 10.1, minden ország, melynek országos rekordja 10.3, akkor két versenyzőt, míg a többiek csak 1-1 futót. Ez kevésbé rugalmas, mint az előbbi, azonkívül nem alkalmazható a dekaltonra, a gyaloglókra és a marathónra.

Selejtező szintek:

A technikai számokban kísért az örök probléma: a technikai minimumok megállapítása. Ha túl alacsonyak a szintek, a selejtező értelmét veszti, mert csak a "peches" versenyzők esnének ki, s a verseny időtartama nem rövidülne. Ezért a szinteket viszonylag magasra kell emelni, s egyben megállapítani a döntőben résztvevők számát. Ha ennyien nem érik el a szintet, akkor a viszonylag legjobb eredmények alapján kell a létszámot kiegészíteni, 1960-ra elképzelhetők az alábbi szintek (Gaston Meyer cikkirő javaslata):

magasugrás	203 cm
rudugrás	430 "
távolugrás	750 "
hármassugrás	15.50 m
súlylökés	16.50 "
diszkoszvetés	52.00 "
gerelyhajítás	76.00 "
kalapácsvetés	61.00 "

A szintet úgy is meg lehetne állapítani, hogy kimondják: az 1959. évi 50-ik teljesítmény képezi a technikai minimumot.

Egyéb vitás kérdések:

1. Sportfelszerelés egységesítése (lásd magasugró cipő problémája).

2. Vitás versenyszámok megoldása. (Pl. a kalapácsvetésnél a súly túlkönnyű, a lánc túl hosszú, a forgási sebesség igen nagy, a szerkezetben láthatatlan s ezért emberi épséget veszélyeztethet. Ilyen a hármassugrás is, melyet egyesek fölösnek és károsnak tartanak, azonkívül eredete is téves fordításból vezethető le, (a görögök három összeadott ugrását-háromszori ugrását "hármass" ugrásnak fordították). Ide tartozik a 3.000 m akadályfutás, melyet sokan technikailag értéktelen versenyszámnak tartanak (?).

Vajon az IAAF ura tud-e lenni e technikai problémáknak? Kérdés, hisz jogos a kétely, ha arra gondolunk, mennyire elmaradott az előírt hivatalos időmérés a technika mai előrehaladottsága mellett.

A római olimpiai stadionon is van javítani való. Így a salak egyesek szerint túl lágy, nem elég rugalmas. Azonkívül ki kell egészíteni egy hetedik pályával is. Hiba az is, hogy az ugrószámokat csak a pálya egyik sarkában lehet megtartani.

- . -

Az 1960. évi olimpiai játékok programja.

Megnyitó ünnepség:	augusztus	25.
Atlétika:	szeptember	2.
	szeptember	3.
	szeptember	4. (szünnap)
	szeptember	5.
	szeptember	6.
	szeptember	7.
	szeptember	8.
	szeptember	9.
	szeptember	10.
Záró ünnepség:	szeptember	11.

INGYENES UTAZÁST fog engedélyezni Róma városa a város közlekedési vonalain az "olimpiai igazolvány" birtokában lévő versenyzőknek és sportvezetőknek.

x x x

Sportművészeti kiállítás a római olimpia alkalmával.

A XVII. római Olimpiai Játékok rendezvényei keretében megrendezik a sportműalkotások kiállítását is. Az olasz Olimpiai Bizottság az Olasz Közoktatásügyi Minisztériumra bízta a sportdokumentációs kiállítás anyagának összegyűjtését és a kiállítás megrendezését. A kiállítás olyan történelmi kutatások eredményeit fogja bemutatni, amelyek eddig kiállítás tárgyát még nem képezték.

Bemutatásra kerül az egyes sportágak története és képanyaga a különböző korokban, így az ó-korban, az olasz középkorban és az új-korban, az előző évszázadig bezárólag. A kiállítás az alábbi fontosabb tárgyköröket fogja felölelni: 1. atlétika általában (beleértve a tornát). 2. futás, dobás és ugrás. 3. birkózás, ökölvívás. 4. gladiátorok és cirkuszi játékok. 5. súlyemelés. 6. lovagi tornák. 7. vívás. 8. lovas sport. 9. evezés. 10. uszás. 11. labdajátékok. 12. vadászat, halászat.

x x x

Az ókori olimpiai stadion ásatási munkálatai.

A Carl Diem Alapítvány keretében a Német Régészeti Társaság egyik csoportja annyira haladt az antik olimpiai stadion ásatási munkálataiban, hogy a küzdőpálya már csaknem teljesen fel van tárva. Igen értékes érc tárgyakat hoztak a felszínre, amelyek már önmagukban is dokkolják a munka elvégzésének szükségességét. A munka első szakasza tulajdonképpen össze fejeződik be. Az eddigi tervszerűségből arra lehet következtetni, hogy az antik stadiont eredeti formájában 1960. nyarán helyre tudják állítani, ami lehetővé teszi, hogy a római játékok látogatóinak egy része az ókori játékok színhelyét is megtekinthesse.

x x x

A római olimpia plakátjára kitűzött pályázatra 249 ötlet futott be.

x x x

Az Olasz Idegenforgalmi Főbizottság számítása szerint az 1960-as olimpia idején a különböző stadionokban napi átlagban 200.000-nél több néző fordul meg. Ezek részben a római lakosság és ezek vendégei közül kerülnek ki. Ezek leszámításával 120-130 ezerre lehet tenni azok számát, akik naponta látogatni fogják a stadionokat. A turisták elhelyezésénél a szállodákon kívül intézetek (iskolák), magánlakások, táborok, s egyéb csoportos szállások jöhetnek tekintetbe.

A római szállodákban jelenleg kb. 24.500 ágy áll rendelkezésre a közeli Ostia és a szintén tengerparti Fregene szállóival együtt. Újabb építkezésekkel és bővítésekkel ez a szám 30.000-re emelkedhet. A szomszédos községekkel is számolva, ehhez még hozzáadhatunk 1.500 ágyat.

A különböző nevelő intézetekben (iskolákban) legalább 10 ezer személy helyezhető el.

Magánházaknál 20.000 ember elhelyezését lehet figyelembe venni.

Különböző táborok talán 20.000-nél több személyt fogadnának be.

Igy esetleg mintegy 100.000 személyt lehetne elhelyezni. Rendkívüli, de előre látható esetben a tantermek igénybevétele újabb 15-20.000 helyet lehetne nyerni.

Az elhelyezés megkönnyítésére bevezetik az előjegyzést külön erre a célra készült nyomtatványok útján.

x x x

A Magyar Olimpiai Bizottság Intéző Bizottságának közleménye, a magyar sportolók

1960. évi téli- és nyári olimpiai játékokon való részvételével kapcsolatban.

A Magyar Olimpiai Bizottság alakuló ülésén foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy fel kell készülni az 1960. évi téli- és nyári olimpiai játékokra. A Magyar Olimpiai Bizottság Intéző Bizottsága e kérdéssel foglalkozva úgy határozott, hogy bejelenti a Római Olimpiai Játékok és a Squaw-Valley Téli Olimpiai Játékok Szervező Bizottságának, hogy a magyar olimpiai csapat, az elért eredményeitől függően részt vesz az 1960. évi olimpiai játékokon.

A Magyar Olimpiai Bizottság Intéző Bizottsága megkezdte munkáját annak érdekében, hogy a magyar sportolók olimpiai felkészítése megfelelő módon megtörténjen.

Magyar Olimpiai Bizottság
Intéző Bizottsága

Az MTST elnökségének 4/1958. MTST számú utasítása a sportolók részére rendkívüli

szabadság engedélyezésére irányuló kérelmek szabályozásáról.

(Megjelent MTST Közlöny 1958. május 20. számban)

A testnevelési és sportmozgalomban történt szervezeti változások szükségessé teszik a sportolók, játékvezetők stb. részére rendkívüli szabadság engedélyezésére irányuló kérelmek (kikérések) előterjesztésének újabb szabályozását.

Az e téren szükséges egyöntetű eljárás biztosítása érdekében az MTST elnöksége az alábbiak szerint rendelkezik:

1. Három napot meg nem haladó időtartamra sportversenyre történő kikérés az illetékes Testnevelési és Sport Tanács elnökének hatáskörébe tartozik.

2. Amennyiben a kikérés három napnál hosszabb időtartamra irányul, a kikéréshez a Magyar Testnevelési és Sport Tanács elnökének hozzájárulása szükséges. A hozzájárulást a kikérési tartalmazó átiratra kell rávezetni.

3. Nemzetek közötti sportversenyen (Európabajnokság, világbajnokság stb.) és azzal kapcsolatos edzőtáborban való részvétel céljából történő kikérés a MTST elnökének kizárólagos hatáskörébe tartozik.

4. A rendkívüli szabadság engedélyezése iránt minden esetben az érintett sportoló, játékvezető stb. munkáltatójához kell fordulni. A kikérését - sürgős eseteket kivéve - általában legalább két héttel a szabadság kért kezdőpontja előtt meg kell küldeni a munkáltatónak. Az esetleg szükséges miniszteri engedély megszerzéséről a munkáltató gondoskodik.

5. A rendkívüli szabadság engedélyezésére irányuló kérelemben a Munkatörvénykönyve 56.§ és a Mt. V. /53/1953. MT. számú) rendelet 106.§. illetve edzőtáborba vagy sportvonatkozási tanfolyamra történő kikérésnél a 355/19/1951. NT számú határozatra (OMB Közlöny 43. sz., OTSB Közlöny 1951. nov. 20-i szám) is kell hivatkozni.

6. Ez az utasítás közzététele napján lép hatályba. Hatálybalépésével a sportolók részére rendkívüli szabadság engedélyezésére irányuló kérelmek (kikérések) szabályozásáról szóló 4/1957. MTSH számú utasítás hatályát veszti.

Budapest, 1958. május.

Az MTST Elnöksége 15-1/1958. (VII.3.) MTST számú határozata jóváhagyta az alább közölt megyei, budapesti, járási, városi atletikai szövetségek létrehozását és működését:

BARANYA MEGYE:	Baranya megyei, mohácsi - pécsi, pécsváradi, sásdi, sellyei, siklósi és szigetvári járási.
BÁCS-KISKUN MEGYE:	Bács-kiskun megyei, bajai-, bácsalmási-, dunavecsei-, kalocsai járási, Kecskemét városi, kiskörösi, kiskunfélegyházi és kiskunhalasi járási.
BÉKÉS MEGYE:	Békés megyei, békési járási, Békéscsaba városi, gyomai-, gyulai, mezőkovácsházi-, orosházi-, sarkadi-, szarvasi- és szeghalmi járási.
BORSOD MEGYE:	Borsod megyei, abaujszántói-, edelényi-, encsi-, mezőcsáti-, mezőkövesdi-, miskolci-, ózdi-, putnoki-, tároaljaúj helyi-, szerencsi- és szikszói járási.
CSONGRÁD MEGYE:	Csongrád megyei, makói-, szegedi-, szentesi járási és Hódmezővásárhely városi.
FEJÉR MEGYE:	Fejér megyei, szőlővárosi-, bicskei-, enyingi-, móri- és sárboárdi járási és Székesfehérvár városi és járási.
GYŐR MEGYE:	Győr megyei, csornai járási, Győr városi és járási, kapuvári-, mosonmagyaróvári- járási és Sopron városi és járási.

HAJDU MEGYE:	Hajdu megyei, berettyóújfalui-, biharkeresztesi-, debreceni-, derecskei-, polgári- és püspökladányi járási, Hajduböszörmény-Hajdunánás városi.
HEVES MEGYE:	Heves megyei, egri-, füzesabonyi-, gyöngyösi- és hatvani járási.
KOMÁROM MEGYE:	Komárom megyei, dorogi-, komáromi- és tatai járási.
NÓGRÁD MEGYE:	Nógrád megyei, balassagyarmati-, pászói, rétsági-, salgótarjáni-szécsényi járási.
PESTMEGYE:	Pest megyei, aszódai-, budai-, ceglédi-, gödöllői-, ráckevei-, szentendrei-, szobi és váci járási.
SOMOGY MEGYE:	Somogy megyei, barcsi-, csurgói-, fonyódi járás, Kaposvár városi és járási, marcali-, nagyatádi-, siófoki- és tabi járási.
SZABOLCS MEGYE:	Szabolcs megyei, baktalórántházi-, csengeri-, felhéggyarmati-, kisvárdai-, mátészalkai-, nagykállói-, nyírbátori-járási, Nyiregyháza városi és járási, tiszalöki- és vásárosnaményi járási.
SZOLNOK MEGYE:	jászapáti-, jászberényi-, kunhegyesi-, kunszentmártoni-, szolnoki-, tiszafüredi-, törökszentmiklósi járási, Szolnok városi, Karcag-Kisujszállás városi, Mezőtur-Turkeve városi.
TOLNA MEGYE:	Tolna megyei, bonyhádi-, dombóvári-, gyönki-, paksi-, szekszárdi- és tamási járási.
VAS MEGYE:	Vas megyei, celldömölki-, körmendi-, vasvári- és szentgottárdi járási, Szombathely városi és járási.
VESZPRÉM MEGYE:	Veszprém megyei, devecseri-, keszthelyi-, pápai-, sümegi-, tapolcai-, veszprémi- és zirci járási.
ZALA MEGYE:	Zala megyei, lenti-, letenyei-járási, Nagykanizsa városi és járási, zalaegerszegi- és zalaszentgróti járási.
BUDAPESTI atletikai szövetség.	

FELHIVÁS

valamennyi Sportszövetséghez, megyei, járási Testnevelési és Sport Tanácshoz.

A sportolók vasuti kedvezményének igénybevételevel kapcsolatos 16/1957. Kormánybizottsági határozatban szabályozott utalványkiadás 1959. január 1-től az alábbiak szerint módosul:

Az utalványokat az eddigiektől eltérően nem 2, hanem 3 példányban kell kiállítani, melyből 1 példány az utalványt kiállító szervnél marad, mint 2 példányt a kedvezményt igénybevevő sportszervnek kell átadni. Az utazó versenyzők részére kiállított 2 példányból 1 példányt a vasuti jegypénztárak bevonnak, amelyek a vasut részéről történő ellenőrzések céljait szolgálják.

A 3 példányt tartalmazó utalványtömbök elkészültek és változatlanul a Sport Lap- és Könyvkiadó Vállalat terjesztési osztályánál (Bp., VIII., Rákóczi-ut 57/a.) szerezhetők be.

A használatban lévő 2 utalványt tartalmazó tömbök felhasználása érdekében intézkedés történt a Vállalat felé betétlapok forgalombahozatalára, ezért mindaddig, míg az utalványt kiadó szervek birtokában 2 példányt tartalmazó utalványtömbök vannak, első példányként a betétlapot tartoznak kiállítani és második példánnyal együtt az utazó szerveknek kiadni.

Az eddigi ellenőrzések és a KPM. I. Vasúti Főosztálya által tett bejelentések azt bizonyítják, hogy az utalványt kiállító szervek nem tartják be a 16/1957. sz. határozat előírásait.

Szabálytalanul kiállított utalványokat adnak ki, nem a Testnevelési és Sport Tanácsok bélyegzőjével látják el az utalványokat és nemcsak a sportversenyekre biztosítják a kedvezményt, hanem edzőtáborokra, bemutatókra, értekezletekre, társadalmi dolgozók kiküldetésére stb. is.

A határozatban foglaltak betartására ismétellen szükséges felhívni az érdekelt szervek figyelmét, mivel a KPM. I. Vasúti Főosztálya is nyomatékosan felhívta a vasúti jegypénztárak és vasúti közegei figyelmét arra, hogy csak az MTSH. megyei, járási és városi Testnevelési és Sport Tanácsok bélyegzőjével lebélyegzett utalványokra biztosítsák a kedvezményt.

A szabálytalanul kiadott utalványok kiállítóit személy szerint a jövőben is többszörös kártérítésre kötelezi a KPM. illetékes szervei, de a kártérítésen kívül az MTST is elrendeli a fegyelmi eljárás megindítását.

A kedvezmény további megtartása érdekében az illetékes szervek behatódiban ellenőrizték az utalványok felhasználását és szabálytalanságot elkövetőkkel szemben a határozat VIII. pontjában foglaltak szerint járjanak el.

Budapest, 1958. november 14.

Magyar Testnevelési és Sporthivatal
Terv- és Pénzügyi osztálya

Az 1958. évi »Munkastatisztikai pontverseny« eredménye.

1. Bp. Honvéd SE	515.043 p.	29. Törekvés SE	123.788 p.
2. Újpesti Izsa SC	448.953	30. BVSC	123.681
3. Vasas S	360.399	31. Diósgyőri VTK	118.613
4. MTK	343.909	32. Bp. Előre SC	111.584
5. Bp. Vörös Meteor	332.661	33. MAFC	109.776
6. Csepel S	327.957	34. Nagykanizsai Bányász	94.572
7. Bp. Építő SC	323.040	35. Ózdi VTK	88.194
8. Győri ET	310.555	36. Pécsi Postás	85.083
9. Bajai Építők	277.490	37. MPSC	82.256
10. Szolnoki ÁV	270.510	38. TFSE	81.910
11. Debrecen EAC	241.223	39. Kecskeméti TE	80.023
12. UTTE	230.635	40. Zalaegerszegi TE	77.929
13. Gyulai MOSZ	222.343	41. Goldberger SE	77.041
14. BEAC	219.098	42. Debreceni Bocskai SC	76.849
15. Szekszárdi SC	191.722	43. Debreceni GÖCS Vasas	74.769
16. Nyiregyházi VSC	188.707	44. Szarvasi MEDOSZ	73.791
17. Tatabányai Bányász	182.963	45. Pécsi EAC	73.683
18. FTC	180.277	46. Bátaszéki VSK	73.567
19. Orosházi VSK	172.250	47. Vasas Hubertus	72.826
20. Tiszaújvárosi TE	166.029	48. VM Közért SC	69.739
21. Debrecen Építők SC	164.218	49. I. sz. ITSK	69.185
22. Bp. MÁV SK	159.128	50. Salgótarjáni ÜMSE	68.597
23. Szegedi SE	158.255	51. Martfűi MSE	68.260
24. Pécsi Da	144.071	52. Jászberényi Vasas	67.709
25. Szegedi Ált. Iskola	138.876	53. Nagykanizsai VTE	67.359
26. Pécsi V	136.429	54. Salgótarjáni SE	66.664
27. Székhelyi adás	131.828	55. Debreceni ASE	66.487
28. Győri Da SK	130.230	56. Bp. Spartacus SC	66.055

57.	XX. ker. Petőfi	65.157	p.	106.	Délbudai Spartacus	16.229	p.
58.	Székesfehérvári Építők	65.117		107.	Ormosbányai SK	15.885	
59.	Szegedi TC	63.016		108.	K. halasi Kinizsi	14.904	
60.	Békési MÁV TE	58.817		109.	VKSE	14.561	
61.	Makói MÁV AK	57.932		110.	Kaposvári Hunyadi VSK	13.276	
62.	Sz. fehérvári MÁV Előre	57.914		111.	K. ujszállási MÁV MTE	13.003	
63.	Kőszegi NPÁSE	56.673		112.	Kk. félegyházi Honvéd	12.754	
64.	E. csabai MÁV-Bocskai	56.028		113.	Soproni MEDOSZ	12.430	
65.	Pécsi Ped. Haladás	53.697		114.	Debreceni VSC	12.008	
66.	Tapolcai MÁV IAC	49.442		115.	BRESC	11.879	
67.	Bp. Petőfi SC	45.467		116.	Bükkaljai Bányász	11.855	
68.	Gyöngyösi VSE	42.317		117.	Dunaföldvári SE	11.539	
69.	Gyöngyösi Bányász	41.399		118.	Ny. házi 113.sz. JTSK	11.414	
70.	Kaposvári Petőfi	39.679		119.	Miskolci Pedagógus	11.205	
71.	Kis kunfélegyházi			120.	Mátészalkai TK	10.626	
	Reménység Vasutas SC	39.104		121.	Sztálinvárosi Vasas	10.576	
72.	Soproni MAFC	39.037		122.	Soproni FAC	9.816	
73.	Ceglédi VSE	38.743		123.	Fűzfői 303.sz. JTSK	9.605	
74.	Sz. fehérvári Vasas	38.025		124.	Gödöllői MEDOSZ	9.248	
75.	Sióagárdi KSK	37.063		125.	Gyomai MÁV Fáklya	8.885	
76.	Veszprémi Hal. Petőfi	36.538		126.	Csepeli Papir	8.876	
77.	Egyetértés SC	36.168		127.	Dunakeszi Magyarság	8.578	
78.	Egri SC	34.569		128.	Gödöllői Agrár SE	8.246	
79.	Bp. Postás SC	34.191		129.	Balassagyarmati MEDOSZ	8.115	
80.	Kaposvári Dózsa	34.078		130.	Sz. fehérvári Spartacus	7.207	
81.	Hatvani Kinizsi	34.045		131.	Sz. helyi V. Meteor	7.002	
82.	Szegedi Spartac. Vasas	32.027		132.	Siketek SC	6.977	
83.	Szegedi EAC	31.635		133.	Balatonfüredi Gimnázium	6.061	
84.	Decsi KSK	30.970		134.	Bp. MEDOSZ SK	5.725	
85.	Simontornyai BTC	30.096		135.	Pápai Textiles SC	5.665	
86.	Dorogi Bányász	30.039		136.	Csurgói Petőfi	5.629	
87.	Miskolci EAFK	29.624		137.	Ceglédi Kossuth-Építők	5.271	
88.	Nyírbátori FSK	28.822		138.	Székkutasi Traktor	5.024	
89.	Szolnoki 605. sz. ITSK	27.994		139.	Testváriség SE	4.781	
90.	K. félegyházi Építők	27.781		140.	S. tarjáni 211.sz. JTSK	4.716	
91.	Mohácsi TE	26.808		141.	Alsógödi Petőfi	4.925	
92.	Hatvani VSE	26.594		142.	Miskolci VSC	4.188	
93.	Székesfehérvári Petőfi	24.784		143.	Bonyhádi MTE	4.159	
94.	Debreceni Honvéd	23.859		144.	Besenyőtelki SC	4.135	
95.	Komáromi MÁV TE	22.438		145.	Vámospércsi FSK	4.802	
96.	Nagykőrösi Kinizsi	22.274		146.	Celdömölki EVSE	4.698	
97.	Hatvani Gimnázium	20.943		147.	Keceli SK	4.603	
98.	Siófői MÁV Olajmunkás	20.681		148.	Zszt. gróti MEDOSZ	4.548	
99.	Barcsi Hunyadi VSE	19.858		149.	Komlói Bányász	4.170	
100.	Salgótarjáni BTC	18.932		150.	Rozsályi FSK	4.008	
101.	Móri Bányász	18.179		151.	Csorvási FSK	3.779	
102.	Karcagi MEDOSZ	18.018		152.	Szegedi Ifju Gárda	3.776	
103.	Albertirsai VSE	17.307		153.	Kecskeméti Spartacus	3.553	
104.	Kk. félegyh. 608. sz. ITSK	17.099		154.	Perecesi ITSK	3.555	
105.	M. magyaróvári MOGAAC	16.586		155.	Dinamó SK	3.444	

A legjobb 50 eredmények rangsorának elkészítése után a munkastatisztikáinkhoz hozzáadjuk a nevelői tevékenység pontszámait is az alábbi feltételek mellett:

Azok a felnőtt versenyzők, akik a legjobb 25 eredmény közé kerülnek s 1957-ben abban a versenyszámban nem voltak rangsorolva, valamint azok az ifjúsági, serdülő és uttörő versenyzők, akik bekerülnek a legjobb 50 rangsorába s 1957-ben azon versenyszámban nem voltak rangsorolva, elért eredményüknek megfelelő pontértéktáblázati ponttal értékelendők a nevelői tevékenység versenyében. A nevelői tevékenységben elért pontszámokat hozzá kell számítani az egyesületek munkastatisztikai pontjaihoz.

A munkastatisztikai és nevelői tevékenységi pontok összeadása után a sportegyesületeket rangsoroljuk.

Kezdő versenyzők bemelegítése.

A gyakorlati megfigyelések azt mutatják, hogy a kezdő atléták sérüléseinek oka nagyobb arányban vezethető vissza a helytelen bemelegítésre, mint a kiforrottabb versenyzőké. Elsősorban a futók tipikus sérüléseivel találkozunk: húzódás, rándulás a comb feszítő izmaiban, ritkábban a hajlítókban. Sérülékenységük azzal magyarázható, hogy izomzatuk még átdolgozatlan, gyenge, merev, mely a teherrel szemben nem ellenálló.

Mivel kezdő atlétáink zöme serdülő koru, a nekik megfelelő bemelegítés kialakítása nem egyszerű feladat. E korra jellemző élettani tulajdonságokból következik, hogy szervezetük minden külső behatásra érzékenyen reagál. A bemelegítés mértékének tehát minden időben, mint intenzitásban, határt kell szabnunk. Így lényegében kettős feladat előtt állunk. Olyan bemelegítést kell kidolgoznunk, mely a szervezet anatómiai és élettani követelményeinek egyaránt eleget tesz.

A probléma megoldását egy helyes szerkezetű, jól felépített bemelegítésben látom. Az alábbiakban csupán a futók bemelegítésével foglalkozom, mivel a legtöbb sérüléssel itt találkozunk. Természetesen ugyanezen szempontok érvényesek a többi versenyszámnál is.

Általában minden bemelegítésnek három szervesen egymásra épülő része van. Mindhárom résznek megvan a sajátos feladata és gyakorlat anyaga. Az első részt elsősorban élettani szempontból tölt be fontos szerepet. Feladata a szervezet átállítása nyugalmi állapotból a fokozatos igénybevételhez. Mozgásanyaga: járás, könnyű futás, szökdelések. Itt elsősorban a fokozatosságra kell ügyelni. A bemelegítés során rögzíthető pulzusképnek semmiképpen sem szabad hirtelen pulzusszaporulatot mutatnia. Ezért a futást többször szakítsuk meg járással, könnyű kargyakorlatokkal.

A második rész, mely a szervezet sokoldalú átdolgozását szolgálja és fokozatosan előkészíti a teljes erővel végzett mozgásokra, nem különülhet el élesen az elsőtől. Mozgásanyaga a szervezetet általánosan átdolgozó gyakorlatokat és esetünkben annyira fontos speciális gyakorlatokat öleli fel. Itt olyan speciális gyakorlatokat kell alkalmaznunk, melyek a sérülésre hajlamos izomcsoportokat foglalkoztatják. Az erre legjobban beváltakból közlök párat:

I. csoport.

1. Szökdelés váltogatott térdfelhúzással.
2. Guggoló támaszban végzett lábcserék.
3. Guggolásban végzett gyakorlatok, szökdelések, stb.
4. Tarkó állásban "légbicikli".
5. Láblendítések nyújtott és hajlított lábbal.
6. Indián szökdelés.

A gyakorlatok végeztetésekor ne nyujtsuk túl az izmokat és ne terheljük túl az ízületeket. Ezzel éppen az ellenkező hatást érénk el. Minden gyakorlatot a neki megfelelő ritmusban végeztessünk.

II. csoport.

Ide tulajdonképpen a futás rávezető gyakorlatai tartoznak, melyek jelen esetben a bemelegítés legfontosabb csoportját képviselik. Ezek: dzsoggolás, skippelés, futás sarokemeléssel. Ezeknek a gyakorlatoknak az értéke abban rejlik, hogy a mozgás intenzitása és kiterjedése szükség szerint szabályozható és ezzel kiválóan előkészíthető az izomzat a futásra. Ugyanakkor a helyes futásmozgás kialakítását elősegíti, mivel a sérülés oka sok esetben a helytelen futómozgással is magyarázható.

A harmadik résznek elsősorban u.n. idegi élettani előkészítő szerepe van az edzés fő-résztére, illetve a versenyre. Mozcásanyaga a versenyszámnak megfelelő speciális mozgásokból áll. Kezdő serdülők esetében ez a probléma természetsszerűleg más jellegű és bizonyos mértékig leszűkül. Ha a bemelegítés első két részét helyesen építettük fel, egy-két lendületes futás után áttérhetünk az edzés fő részére. Itt csupán csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a legelső edzéseket ne kezdjük mindjárt időméréssel, tehát ne készítsük őket maximális teljesítményekre. A jó szemű edző enélkül is meg tudja állapítani a versenyző képességeit. Az u.n. próbafutásokkal, vagy ugrásokkal várjunk addig, amíg az első izomlázak el nem múlnak és a szervezet kicsit át nem dolgozódott.

A bemelegítés időtartamát pontosan nem határozhatjuk meg, a kísérletek szerint 5-30 percig terjedő időközben a legkülönbözőbb lehet. Magam részéről a legmegfelelőbbet 15-25 perc között találtam. A bemelegítés egésze számtalan külső és belső tényezőtől függ.

Összefoglalás:

A kezdő versenyzők bemelegítése igen nagy körültekintést igényel. Vezessük bemelegítésüket a legelső alkalmakkor és ne engedjük őket saját fejük után menni ellenőrzés nélkül.

Szüle Ágnes

Érdekes hírek.

Atlétikai Híradónk eddig is közölt külföldi sajtóban megjelent atléta vonatkozású cikket magyar fordításban. Ezen cikkek közlését a jövőben rendszeressé tesszük. Azonban többször jelenik meg olyan hír is, mely nem fontossága, hanem érdekessége miatt fogja érdekelni olvasóinkat. Ezért - lehetőségeinkhez képest - igyekezni fogunk ilyen híreket is közölni.

x x x

Ki nyerte volna Los Angelesben a 100 métert a mai szabályok szerint?

Roberto Quercetani neve ugy ismeretes az atléta világban, mint a legjobb statisztikusé. Ő szerkeszti a Nemzetközi Athletikai Szövetség különböző rangsorait és adattára valóságos könyvtárt kitevő gyűjtemény. A sok-sok száraz adat mellett akadnak nála izés esetek is, ezek közül való az alábbi is:

Az 1932-es Los Angelesi olimpia 100 méteres döntőjének két csillaga: Eddie Tolan és Ralf Metcalf, a két amerikai néger vágázó hatalmas küzdelmet vívott egymással. Az időmérők órái a győztes Tolannak 10.3, 10.3, 10.4-es eredményt mutattak, a második helyezett Metcalfnak pedig mindhárom időmérő egyformán 10.3-at mért. A győztes megállapítása az akkor érvényes szabályok alapján ugy történt, hogy azt kellett eldönteni, melyik haladt át előbb a célon, míg a mai szabályok szerint az a döntő, hogy ki éri el előbb a cél sikiát. Lehet, hogy ezen alapon Metcalf lett volna az olimpiai bajnok?

x x x

Edzés a hálósobában.

Stan Tomlin, a »Modern Athletica« című könyv szerzője írja le, hogy az 1928-as amsterdami olimpia 100 méteres győztese két évvel olimpiai győzelme előtt találkozott először edzőjével Brob Grangerrel. Az akkor 18 esztendő, mindössze 50 kilós ifjú azzal keltette fel az edző érdeklődését, hogy »a futás összes ismert törvényeit sértő« mozgással futott. Pár hetes edzés után azonban az edző már biztos olimpiai győztest látott tanítványában. Ezért a célért dolgoztak két esztendőn keresztül a legjobb egyetértésben. Nem is volt semmi hiba. Williams megnyerte a kanadai olimpiai válogatót és minden rendben lett volna, csak éppen Granger edző nem került be az olimpiai csapatba. Granger mégis átjött Európába saját költségén s közben nagyokat káromkodott, hogy utközben - kilenc napos hajút alatt - éppen befejezték volna a rajt megkezdett tökéletesítését. Miután az egész hajútát végigdohogta a derék edző, Amszterdamba érve azonnal edzőpályává alakította át védenca szállodai szobáját. Nehogy a rajtgyakorlatoktól fejsérülést szenvedjen a bajnokjelölt, a fal egyik részét kipárnázták matracokkal. Bob Grangersnek szilárd meggyőződése, hogy ez az ortodoxnak egyáltalán nem mondható edzésmód döntően járult hozzá Percy Williams jó indulással biztosított olimpiai győzelméhez.

(A derék Williams egyébként elég jól kamatoztatta az olimpiai bajnokságot. A hálás kanadai közönség egy személygépkocsival lepte meg s ezen kívül 14.500 dolláros segítséget kapott »további fejlődése biztosítására«. Természetesen mindezek ellenére amatőr maradt.)

X X X

Felelős szerkesztő: Farkas Pál

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság: Nyirő György, dr. Sir József, Tompay Olivér, Szabó István

Felelős kiadó: Sport Lap- és Könyvkiadó igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felelős a vállalat igazgatója

